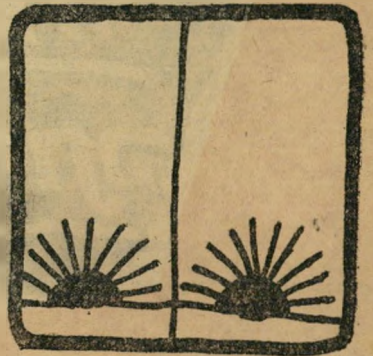

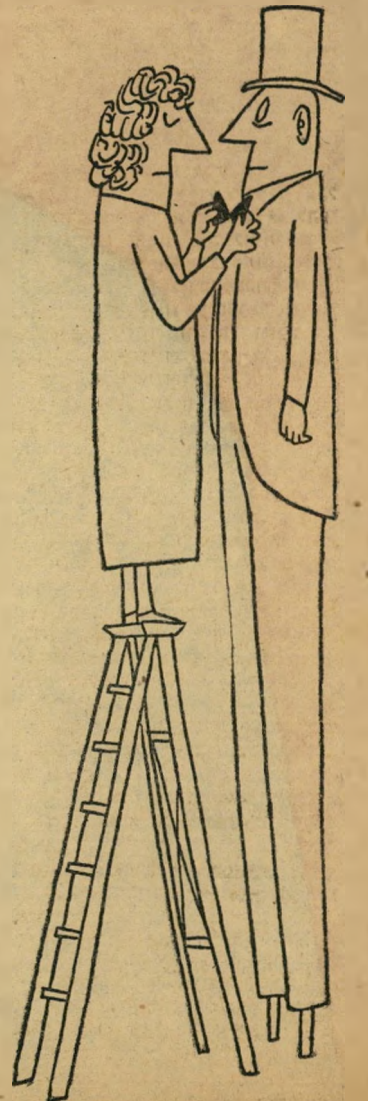

אני רואה שהשקשת האחרונה הפער לה את דמיונכם. לא עברו שבועיים מאז התפרסם הציור וכבר הצפתם אותי בשלל כותרות. אגון תבור, מתליאביב, הציע: ראשו של אירי לוי, אחרי שהפרופסור צ'יקרלי היפנט לו את השערות.

הבא אחריו הוא אבי לוריא, מירושלים, שהציע שתי כותרות: א) סילוני נפמ פורצים החוצה, בחלומם של קודחינפמ (וב) זני בות עכברים מציצים מתוך הר גבינה. ואילו יצחק איזנר, ת"א: מפלוגי טילים אמריקאים שי לא הגיעו לחלל. הקשקשת הבאה מוכנה לכם למטה.

מזה צוחקים האמריקאים

העולם הבא

בעריכת לילי גלילי

מוזמנים משתתפים. אחד מן המשתתפים בחיבור החומר המתפרסם בעמוד זה, יזכה בפרס של עשר לירות שיוענק מדי שבוע. הזוכה השבוע הוא הקורא דויד לייבל, מילאנו.

מזה צוחקים הסטודנטים הישראלים בחו"ל

זה לא היה אפנדיציט, אלא...!

דויד לייבל, מילאנו

חמשירון

השבוע הוכרו כשבוע חופשי, וכל קורא יכול היה לשלוח חמשיר בלי תנאים מוקדמים. הנה קציר היכול:

היה איש עסקים בפאריז,
שניהל קאברט למפריפטיז.
יום אחר, הוי מזל —
הצנוור לו פסל...
אז פתח קאברט סיפורתו.

מעשה בעלמה מבני-ברק,
אברך-משי אחריה דבק.
עת ישבו שם, בנן —
רהמנא ליצלן —

צניעותה, תומתה — הוא בדק,
אהרון בכר, תלאביב

★

מעשה ברעיו של פרס,
גנראלים, מומחים להרס,
שסברו שדהיגול
ללכון הוא משול,
כך סברו, אך העלו הרס.

דוד רענני, הרצליה

★

היה טיים בכר-קנברל,
עם חמצן ותלבושת-חלל,
שהכריו: בים כם בום!
על כיבוש היקום
בזמן ש... נאגארין צלל.

יואב צבר, תלאביב

★

מעשה כריכה, ושמה מירה,
שהיתה סולידארית עם נירה,
עת גבר מצפת
את נירה צבט
"צבוט גם אותי", היא הפסירה.

שיה שפית, חיפה

עכשיו נגמר החופשי, כמו שנגמרה
שביתת המורים התיכוניים, ואנו חודי
רים למיסגרת הקבועה ולמשמעת הברזל
של החמשירון. מהיום והלאה אין יותר
הפקרות ומי שרוצה לכתוב חמשיר
לחמשירון חייב להתחיל כך שהשורה
הראשונה תהיה: היה קומוניסט
בחלל...!

שמן A. B. קונטרה

השמן A.B. קונטרה מיוחד, הוא
בוה טיגופת שקשה לתאר. הוא נשרף
בטיגון, מסריח בבשול ומצחין באפיה.
אי-אפשר להמליץ על השמן הזה לא
לאנשים בריאים לא לאנשים חולים
ובמיוחד לא לילדים קטנים. לכל היותר
אפשר להמליץ עליו בפני חולי סרטן,
שכבר לא איכפת להם ממילא מה
נותנים להם לאכול.

מי שמוכן להוסיף גם את חחת דעתו
למעלותיו הרבות של שמן A.B.
קונטרה מיוחד שישלח את תצלומו זאת
ועותיו להעולס-הבא (עורכת ראשית —
לילי גלילי).

חילוץ עצמות

ספר למתא!

המיוחדת של ראש הממשלה. אחר-כך
העבירו את כל תושבי הערים באופן
זמני למעברות, אבל התורו אותם מיד
עם גמר העבודה כדי שיסיקו לבנות
את הכל מחדש, לפני יום העצמות.

היו גם קשיים מסויימים בנגב, מפני
שהיה צריך לזרוק לים כמה שכבות
של פוספאטים ונחושת, עד שאפשר
היה להגיע לרובד העצמות המתאים.

איך שלא יהיה, המשימה הצליחה
למעלה מהמשוער. הממשלה מינתה
ועדה בראשות הרב הצבאי הראשי
והמנהל הכללי של משרד הדתות,
למיין את העצמות ולהוציא מתוכן את
עצמות אנשי-צבאו של אברהם איניו,
שנלחמו נגד כורלעומר. בסך הכל
נמצאו ארבע עצמות כאלה, והן הובאו
להר הרצל ונקברו בטקס צבאי מלא

אחרי שאמרו יזכור וירד מטח יריות,
גם ראש הממשלה והעלה על גס
את מסירותם המדעית של ארכיאולוגי
ישראל למשימת הדור. את נאומו
סיים ראש הממשלה בבקשה נוספת,
באמרו שעכשיו הגיע סוף-סוף הזמן
לגילוי עצמות הבל, שהרג את קין.

בכבוד רב,
ראובן בן אבולפיץ נרינברג

ידועה בקשתו של ראש הממשלה
שביקש, שעה שסטר דו"ח על חפירות
המיפגן של יגאל ידין, שהגיע הזמן
שהארכיאולוגים ימלאו את תפקידם ו-
יגלו גם את עצמות צבאו של אברהם
איניו, שנלחם נגד כורלעומר.

כיוון שמקומו המדוייק של שדה-
הקרב בין צבאות אברהם איניו וכדר-
לעומר הרשע לא היה ידוע בדיוק,
הלכו וחילקו את מדינת ישראל לעש-
רים מישבצת ועל כל מישבצת מינו
ארכיאולוג אחד עם בולדוור, שיהפוך
את האדמה ויאסוף כל עצם חשודה.
לאחר 12 שנה של עבודה קשה ומייג-
עת, בה הפכו ותרשו את כל המדינה
לאורכה ורחבה, הצליחו לאסוף הר של
עצמות, שגובהו היה 2750 מטר והיקף
בסיסו — 14 קילומטר.

לשם כך היו צריכים, קודם כל,
להתגבר על התנגדותם העיקשת של
אנשי הקרן הקיימת, שזה עתה גמרו
לנטוע את העץ ה-87,640,298.376 ולא
נתנו לעקור את העצים לצורכי-החפץ
רות. על המיכשול הזה התגברו כשלת-
שו לאוזנו של ויץ (לא ברור אם לבן
או לאבא), שהדבר נעשה לפי בקשתו